

Izrek

1. Besedna zveza „prepreči pregled na kraju samem“ iz člena 23(2) Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 [z dne 29. septembra 2003] o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete je samostojen pojem prava Unije, ki ga je treba v vseh državah članicah razlagati enotno, in sicer tako, da poleg namernih dejanj zajema tudi vsako dejanje ali opustitev, ki jo je mogoče pripisati malomarnosti kmeta ali njegovega zastopnika, če je bilo zaradi tega preprečeno, da bi bil pregled na kraju samem v celoti opravljen, kadar kmet ali njegov zastopnik ni sprejel vseh ukrepov, ki se lahko od njega razumno zahtevajo za zagotovitev, da bi se ta pregled v celoti opravil.
2. Zavrnitev zahtevkov za pomoč na podlagi člena 23(2) Uredbe št. 796/2004 ni vezana na to, da je bil kmet ali njegov zastopnik o delu pregleda na kraju samem, ki zahteva njegovo sodelovanje, primerno obveščen.
3. Pojem „zastopnik“ iz člena 23(2) Uredbe št. 796/2004 je samostojen pojem prava Unije, ki ga je treba v vseh državah članicah razlagati enotno, in sicer tako, da pri pregledih na kraju samem zajema vsako polnoletno poslovno osebo, ki živi na kmetijskem gospodarstvu in ji je zaupana vsaj delna skrb za kmetijsko gospodarstvo, če je kmet jasno izrazil svojo voljo dati tej osebi pooblastilo za njegovo zastopanje in se je torej zavezal, da bo odgovoren za vsa njena dejanja in opustitve.
4. Člen 23(2) Uredbe št. 796/2004 je treba razlagati tako, da kmet, ki ne živi na kmetijskem gospodarstvu, katerega nosilec je, ni dolžan postaviti zastopnika, ki bi bil na kmetijskem gospodarstvu praviloma vsak čas dosegljiv.

⁽¹⁾ UL C 63, 13.3.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 16. junija 2011 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-10/10) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Prosti pretok kapitala — Možnost odbitja donacij, namenjenih raziskovalnim in izobraževalnim ustanovam — Omejitev možnosti odbitja na donacije, namenjene ustanovam s sedežem na nacionalnem ozemlju)

(2011/C 232/12)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožča stranka: Evropska komisija (zastopnik: R. Lyal in W. Mölls, zastopnik)

Tožena stranka: Republika Avstrija (zastopnik: C. Pesendorfer, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL 1994, L 1, str. 3) – Nacionalna ureditev, ki za priznanje davčne ugodnosti za donacije raziskovalnim in izobraževalnim ustanovam postavlja pogoj, da ima prejemnik donacije sedež na nacionalnem ozemlju

Izrek

1. Republika Avstrija s tem, da dovoljuje davčni odbitek za donacije, namenjene raziskovalnim in izobraževalnim ustanovam, samo če imajo navedene ustanove sedež v Avstriji, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992.
2. Republiki Avstriji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 63, 13.3.2010.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Højesteret – Danska) – Unomedical A/S proti Skatteministeriet

(Zadeva C-152/10) ⁽¹⁾

(Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Kombinirana nomenklatura — Plastične drenažne vrečke za dializo, zasnovane izključno za uporabo za dializatorji (umetne ledvice) — Urinske plastične drenažne vrečke, zasnovane izključno za uporabo s katetri — Tarifni številki 9018 in 3926 — Pojma „deli“ in „pribor“ — Drugi proizvodi iz plastičnih mas)

(2011/C 232/13)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Højesteret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožča stranka: Unomedical A/S

Tožena stranka: Skatteministeriet

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Højesteret – Razlaga Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1) – Drenažna vrečka za dializo, izdelana iz plastičnih mas, ki je posebej zasnovana za uporabo za dializatorji – Uvrstitev v tarifno podštevilko 9018 90 30 oziroma 3926 90 99 – Drenažna vrečka, izdelana iz plastičnih mas, ki je posebej zasnovana za uporabo s katetrom – Uvrstitev v tarifno podštevilko 9018 39 00 oziroma 3926 90 99 – Pojem „deli in pribor“

Izrek

Kombinirana nomenklatura iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi v različicah, uporabnih v sporu o glavni stvari, je treba razlagati tako, da je bilo treba drenažno vrečko za dializo, izdelano iz plastičnih mas, ki je posebej zasnovana za uporabo z dializatorjem (umetne ledvice) in jo je mogoče uporabljati le tako, med majem 2001 in decembrom 2003 uvrstiti pod tarifno podštevilko 3926 90 99 te nomenklature kot „plastične mase in proizvode iz teh mas“ in da je bilo treba urinsko drenažno vrečko, izdelano iz plastičnih mas, ki je posebej zasnovana za uporabo s katetrom in jo je zato mogoče uporabljati le tako, v istem obdobju uvrstiti pod tarifno podštevilko 3926 90 99 te nomenklature kot „plastične mase in proizvode iz teh mas.“

(¹) UL C 148, 5.6.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 16. junija 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach – Republika Poljska) – Logstor ROR Polska Sp z o.o. proti Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

(Zadeva C-212/10) (¹)

(Obdavčenje — Davek na kapital — Direktiva 69/335/EGS — Posredni davki na zbiranje kapitala — Obdavčitev posojila, ki ga je najela kapitalska družba pri osebi, ki je upravičena do deleža dobička te družbe — Pravica države članice, da ponovno uvede davek, ki je bil odpravljen na dan njenega pristopa k Evropski uniji)

(2011/C 232/14)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Logstor ROR Polska Sp z o.o.

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach – Razlaga člena 4(2) Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 249, str. 25), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985 (UL L 156, str. 23) – Pravica države članice, da ponovno uvede

davek, ki je bil odpravljen na dan njenega pristopa k Evropski uniji – Davek na kapital – Obdavčitev posojila, ki ga najame kapitalska družba pri osebi, ki je upravičena do deleža dobička te družbe

Izrek

Člen 4(2) Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica – za posojilo, ki ga najame kapitalska družba, če je posojilodajalec upravičen do udeležbe pri dobičku družbe – ponovno uvede davek na kapital, če je ta davek država članica prej prenehala obračunavati.

(¹) UL C 209, 31.7.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 16. junija 2011 – Union Investment Privatfonds GmbH proti UniCredito Italiano SpA, Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-317/10 P) (¹)

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 8(1)(b) — Besedni znamki UNIWEB in UniCredit Wealth Management — Ugovor imetnika nacionalnih besednih znamk UNIFONDS in UNIRAK ter nacionalne figurativne znamke UNIZINS — Presoja verjetnosti zmede — Verjetnost povezovanja — Serija ali družina znamk)

(2011/C 232/15)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Union Investment Privatfonds GmbH (zastopnika: J. Zindel in C. Schmid, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: UniCredito Italiano SpA (zastopnik: G. Florida, odvetnik), Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: P. Bullock, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v zadevi UniCredito Italiano proti UUNT in Union Investment Privatfonds (združeni zadevi T-303/06 in T-337/06), s katero je Splošno sodišče zavrnilo predloge družbe Union Investiment Privatfonds GmbH v zvezi s tožbama, vloženima zoper odločbi drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 5. septembra 2006 (združeni zadevi R 196/2005-2 in R 211/2005-2) in z dne 25. septembra 2006 (združeni zadevi R 456/2005-2 in R 502/2005-2) glede postopkov z ugovorom med Union Investment Privatfonds GmbH in UniCredito Italiano SpA.